

Boží působení, když se zdá, že převažuje zlo, jež nelze zastavit.

Komu slouží chvála? V jednom bohoslužebném textu se (v italštině) říká: „Bože, Ty nepotřebuješ naši chválu, nýbrž svojí láskou nás voláš, abychom Ti vzdávali díky; naše děkování neumocňuje Tvoji velikost, ale opatřuje nám spasitelnou milost“. Chválou jsme spaseni. Modlitba chval tedy slouží nám. Je třeba ji praktikovat paradoxně nejenom, když nás v životě naplňuje štěstí, nýbrž zejména v těžkých, temných chvílích strmé cesty vzhůru. To je také okamžik chvály, jako to činí Ježíš, který v temné chvíli vzdává Otci chválu. Učíme se tak, že stoupáním, úmornou cestou a náročnými přechody se dospívá k novému výhledu a širšímu obzoru. Když vzdáváme chválu, jako bychom se nadechovali čistého vzduchu, který pročišťuje duši, umožňuje pohled do dále a zbavuje od spoutanosti těžkou chvílí, temnotou strastí.

Obrovská moudrost spočívá v modlitbě, která již osm století nepřestává pulzovat a která se připisuje svatému Františkovi na sklonku jeho života: „Píseň bratra slunce“. František ji nesložil ve chvíli radosti a blahobytu, nýbrž uprostřed strádání. Byl už takřka slepý a doléhala na něj samota, kterou nikdy dříve nezakusil. Zdálo se mu, že lidé se jeho kázáním nezměnili, mnozí jsou nadále drásáni rozepřemi a navíc vnímá blížící se smrt. Mohl by to být okamžik krajního zklamání a prožitku vlastního debaklu a nezdaru. František se však v tomto temném okamžiku modlí: „Bud' pochválen, můj Pane...“ František chválí Boha za všechno, za dary stvoření i za smrt, kterou odvážně nazývá „sestrou“, „sestrou smrti“. Když máme před očima křesťany, kteří chválili Boha v nesnázích, a také Ježíšův příklad, otevírá nám to cesty vedoucí k Pánu a dodávají nám sil a odvahy. Chvála ustavičně očišťuje.

Mnozí křesťané z průběhu dějin nám dokazují, že je vždycky možné chválit Boha - v dobrém i ve zlém - protože je věrným Přitelem. Toto je základ chvály: *Bůh je věrný Přítel a Jeho láska k nám nikdy nezanikne. Trvale stojí po našem boku, stále nás očekává.*

Seberme tedy odvalu, abychom v těžkých a temných momentech vyslovili: „Požehnaný jsi, Pane.“ Chvalme Pána, velice nám to prospěje.

převzato z www.vira.cz, upraveno

Dvojlístek

od Panny Marie
Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
tel.: 474651396
e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz
web: www.farnostchomutov.cz

197. ČÍSLO

Únor 2024

Drazí farníci,

na konci vánoční doby, ale ještě zároveň na začátku nového občanského roku jsme slavili Svátek Křtu Páně. U Jordánu se shromažďují zástupy těch, kteří chtějí změnit svůj život, ale jsou tu i ti, kteří dorážejí na Jana Křtitele. A to jsou zde dvě důležité postavy: Jan Křtitel a Ježíš.

Jan říká důrazně a jasně, že on sám není Mesiáš. Křtí jen vodou, zatímco On, Ježíš, křtí Duchem svatým a ohněm. On přichází a je blízko. „Jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u obuvi.“ Mluví o sobě výhradně ve vztahu k Ježíšovi. Tato pokora má svůj vrchol v Janově výpovědi: „**On musí růst, já se umenšovat.**“ A tuto prorockou větu naplňoval až do své smrti, kdy byl umenšen doslova o svou vlastní hlavu.

Kéž nám tento Janův postoj pomůže nechat se inspirovat i v našem životě, v konkrétních dnech tohoto roku. „Pane, Ty, který jsi tichý a pokorný srdcem, dej i našim srdcím tento tichý tep svého srdce, abychom Ti skrze něj vyznávali lásku i bezděčně „při každém nadechnutí“.

Žehnám Vám P. Alois

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
4.2.	5. v mezidobí	Job 7,1-4.6-7	1Kor 9,16-19.22-23	Mk 1,29-39
11.2.	6. v mezidobí	Lv 13,1-2.45-46	1Kor 10,31-11,1	Mk 1,40-45
18.2.	1. postní	Gn 9,8-15	1Petr 3,18-22	Mk 1,12-15
25.2.	2. postní	Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18	Řím 8,31b-34	Mk 9,2-10

STANE SE

VELKÝ DÍK všem organizátorům a účastníkům Tříkrálové sbírky – ať už na straně koledníků či na straně štědrých dárců! Díky Pánu Bohu jsme mohli i letos nabídnout a sami také využít možnost projevit štědrost a konat dobro tímto směrem. Pán Bůh Vám štědře odměň!

- Ve čtvrtek **1. 2. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V pátek **2. 2. je Svátek Uvedení Páně do chrámu.** Pamatujte prosím na účast na mši svaté. Svíce se budou žehnat při všech bohoslužbách, tedy v **7.15** a v **18.00 hod.** v děkanském kostele a v **17.00 hod.** u sv. Barbory.
- V sobotu **3. 2.** bude udělováno na závěr ranní mše sv. v 7.15 hod. **Svatoblažské požehnání.**

V sobotu **3. 2. bude farní rekolekce** – duchovní obnova farnosti. Začíná mši sv. v 7.15 hod. a pokračuje snídaní na faře a přednáškami v kapli. Zkončení kolem 11 hod.

- V sobotu **3. 2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V neděli **4. 2. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.
- V pondělí **5. 2. v 16.00 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů.
- V pátek **9. 2. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V sobotu **10. 2. ve 12.00 hod.** budou v děkanském kostele oddání Sandra Dudová Bašistová a Tomáš Nedoma.
- V neděli **11. 2. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích a **ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně.

Ve středu **14. 2. Popeleční středou začíná DOBA POSTNÍ.** Tento den je **den přísného postu od masa a půst újmy.** Udílení popelce bude tento den při všech bohoslužbách.

- Ve čtvrtek **15. 2. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.

Modlitba křížové cesty je v děkanském kostele v době postní vždy v **pátek v 17.30 hod.** a v kostele sv. Barbory vždy v **pátek v 16.25 hod. a v neděli v 17.25 hod.**

- V sobotu **17. 2. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.
- V sobotu **17. 2. v 16.00 hod.** bude příprava biřmovanců.
- V neděli **18. 2. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Droužkovicích.

- V pondělí **19. 2. v 16.00 hod.** bude na děkanství modlitební setkání seniorů a **v 18.00 hod.** večerní mše sv. v děkanském kostele.
- V pátek **23. 2. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
- V sobotu **24. 2. v 16.00 hod.** bude příprava biřmovanců.
- V neděli **25. 2. v 11.30 hod.** bude mše sv. v Údlicích.
- Ve čtvrtek **29. 2. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
- V sobotu **2. 3.** bude v litoměřické katedrále svěcení našeho nového biskupa Mons. Stanislava Přibyla.

V Otvicích bývá každou sobotu **v 18.00 hod.** sloužena **mše sv. s nedělní platností.**

PAPEŽ FRANTIŠEK: I UPROSTŘED KRIZE A ZA NAPROSTÉ TEMNOTY CHVALME PÁNA, VELICE NÁM TO PROSPĚJE!

V různých způsobech modlitby má důležitý rozměr modlitba chvály. Podnět k zamyšlení si můžeme vzít z jednoho kritického momentu Ježíšova života. Po počátečních zázracích a úvodních úspěších se Kristovo poslání ocitá v krizi. Jan Křtítel o Ježíši zapochybuje a z vězení vysílá za Ježíšem posly s otázkou: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ (Mt 11,3). Jan totiž pociťuje úzkost z toho, zda se ve svém hlásání nezmýlil.

V životě každého člověka se někdy vyskytují temné okamžiky, chvíle temné noci, a právě takovým momentem prochází i Jan Křtítel. Ve vesnicích u jezera, kde Ježíš učinil nejvíce zázraků, panuje nevraživost. A právě v této chvíli rozčarování čteme v evangeliu o udivující skutečnosti: Ježíš se k Otci neobrací bédováním a láteřením, nýbrž chvalozpěvem: „Velebím tě, Otče, Pane nebe i země, že když jsi tyto věci skryl před moudrými a chytrými, odhalil jsi je maličkým“ (Mt 11,25). Uprostřed krize, za naprosté temnoty v duši mnoha lidí, včetně Jana Křtitele, Ježíš dobrořečí Otci a chválí Jej. Ale proč?

Chválí jej předně za to, čím je, tedy „Otcem, Pánem nebe a země“. Ježíš v duchu jásá, protože ví a cítí, že jeho Otcem je Bůh veškerenstva; a z druhé strany: Pán všeho, co existuje, je Otcem: „mým Otcem“. V zakoušení tohoto pocitu být „synem Nejvyššího“ pramení chvála. A potom Ježíš chválí Otce za to, že si oblíbil „maličké“ – tedy ty „nejposlednější“ a „nejzapomenutější“ lidi.

Ve chvíli (zdanlivého) nezdaru se tedy Ježíš modlí chválou Otce. A Jeho modlitba přivádí také nás k odlišnému posuzování osobních porážek, k odlišnému posuzování situací, v nichž nevidíme jasně Boží přítomnost a